

Läkarförbundets representantskap

Nivån i arbetsgivarens bud måste höjas avsevärt

Ett kompakt missnöje med Landstings- och Kommunförbundets bud till Läkarförbundet i avtalsrörelsen kom till uttryck vid Läkarförbundets representantskap förra veckan.

– Budet måste höjas avsevärt för att kunna accepteras, var representantskapets inställning.

Den pågående avtalsrörelsen diskuterades ingående vid representantskapets möte i Stockholm. Läkarförbundets förhandlingschef Edel Karlsson Håål och förhandlingsdelegationens ordförande Göran Edbom redogjorde för händelseutvecklingen hittills (se LT 19/98).

Arbetsgivarens senaste bud innebär att 1,9 procent ska fördelas vid tre tillfällen. Dessutom ska arbetsgivaren fördela en verksamhetspott, där Läkarförbundets bidrag är 0,5 procent, vid två tillfällen de kommande tre åren.

En fråga gällde varför Läkarför-

Avtal klart för Saco-S

Saco-S svarade på fredagen ja till medlarnas bud om ett nytt avtal för akademikerna i den statliga sektorn.

Budet innebär att lönerna höjs med 9 procent i genomsnitt under en treårsperiod. Avtalet innebär att lönerna ska förhandlas lokalt. Om man inte kommer överens lokalt är alla garanterade årliga löneökningar på 2,3 procent.

Avtalet har försenats av att landets skattehandläggare haft krav på extra löneyft. Enligt det nya avtalet garanteras skattehandläggarna löneökningar på 13,5 procent under avtalsperioden. De får därmed 1 300 kronor i extra löneökning i månaden. Det är avsevärt mindre än vad skattehandläggarna hade begärt men mer än dubbelt så mycket som de skulle fått om inte en särskild uppgörelse kommit till stånd.

Förhandlingarna går nu vidare med Läkarförbundet med syfte att träffa avtal för statligt anställda läkare. Förhandlingarna torde snart komma in i ett slutskede. •

bundet inte kunde få lika mycket som andra grupper som fått avtal på 3 procent. På den privata arbetsmarknaden ligger avtalen runt 2 procent, men dessutom har man där samma syn på löneglidningen och är överens om att avtalen inklusive löneglidning ger 3 procent.

– Det är ett bekymmer för oss eftersom vi inte har samsyn med arbetsgivarna om löneglidning för läkare, sade Edel Karlsson Håål.

– Det är nästan inte lönt att förhandla lokalt med en pott på 1,9 procent, ansåg Gösta Rüter, Halmstad. Potten måste upp till minst 3–4 procent för att man ska kunna divergera lönerna.

Och det höll många med om. Den allmänna meningen var att potten måste höjas för att det ska finnas något att fördela. Frustrationen över arbetsgivarnas ovilja att lägga något på läkarna i avtalsrörelsen var därför stor. Den var till och med så stor att flera av de förtroendevalda läkarna menade att förbundet måste ta till stridsåtgärder om inget annat hjälper. Men det är ett läge som inte kan uppkomma förrän det nuvarande avtalet har gått ut den sista juni.

– Vi har inte det minsta bråttom. Vi kan i princip vänta hur länge som helst.

Arbetsgivarna sade ja till medlarbud till SKTF

I fredags kväll lämnade medlarna ett slutbud till kommunaltjänstemännen i SKTF. Medlarna begärde svar samma kväll, men SKTF fick uppskov med sitt svar till igår tisdag. Arbetsgivarna svarade dock ja redan på fredagkvällen.

SKTF och arbetsgivarna i Kommun- och Landstingsförbunden fick i fredags kväll ett bud från medlarna Lars-Gunnar Albåge, Rune Larson och Agneta Dreber. Enligt medlarnas bedömning innebär budet att lönerna höjs med 8,7 procent över tre år.

Budet var ett komplett slutbud som innehöll förslag om ett treårigt löneavtal från den 1 april 1998 till den 31 mars 2001 och ett nytt pensionsavtal för den kommunala sektorn.

Löneavtalet innehöll en konstruk-

tion med olika lönehöjningar över och under lönenivån 15 000 kr. Över gränsen var budet 2,0 procent 1998, 1,9 procent 1999 och 1,9 procent 2000. Verksamhetspotten var 0,5 procent över lönegränsen åren 1999 och 2000. Arbetsgivarna ansåg att budet skulle ge SKTF 2,5 procent i genomsnitt.

Ingen är angelägen om att förbundet skriver på ett dåligt avtal. Men vi strävar inte efter en konflikt utan efter ett bra avtal, ansåg Lars Verstersköld, Stockholm. Många andra instämde i att det inte är bråttom utan att det är viktigare att få ett bra avtal. Det höll förhandlingsdelegationen med om. Och det är därför som arbetsgivarnas bud hittills kategoriskt avvisats och förbundet har fortsatt att förhandla för att åstadkomma en förändring i arbetsgivarnas inställning.

Flera av deltagarna undrade om arbetsgivarna har insett att lönerna måste höjas för att det ska gå att rekrytera läkare. En ny läkarbrist håller på att uppkomma.

– Den starkaste förhandlingssitsen har den enskilde läkaren som kan visa sin inställning med fötterna. Blir inte lönen högre flyttar man till Norge, påpekade Ulf Thörnberg, Trollhättan.

– Jag tycker att den här avtalsrörelsen visar ett behov av skilsmässa från arbetsgivaren, som är så ointresserad av oss och vår verksamhet. Man kan ifrågasätta om det verkligen är landstingen som ska driva sjukvårdsverksamhet, sade Mette Jansson, Västerås.

Kristina Johnson

I pensionsförhandlingarna hade SKTF två frågor kvar att lösa. Båda dessa ansågs lösta genom förslaget att den faktiska avsättningen till KÅP, kompletterande ålderspension, höjdes med 0,1 procent från år 2000.

SKTF begärde uppskov med sitt svar för att noggrant värdera budet och vad det skulle innebära för medlemmarna.

Arbetsgivarna svarade ja till budet trots att man ansåg att det låg för högt. Det bud från arbetsgivarna som SKTF strandade förhandlingarna på låg på mellan 2,3 och 2,4 procent.

Kristina Johnson